

Joaquin Flores: Otrokářské „Total control Chytrá města“, jednosměrně vymyšlené krize a konec éry člověka

- CZ24 News | 23. srpna 2021

Svět a jeho záležitosti se obrátily vzhůru nohama a přes noc byl světu odhalen herní plán elity: využití nových donucovacích technologií, umělé inteligence, automatizace a transhumanismu. Veřejnost zažila zavedení nového normálního režimu prostřednictvím řady náhlých změn, jako jsou výluky a požadavky na nové formy aktuální zdravotní dokumentace, aby bylo zachováno právo cestovat a pracovat.

Je spravedlivé se ptát, zda je to s „novým normálem“, „velkým resetem“ nebo „udělat to znovu a lépe“ jejich poslední, nejlepší a konečné? Je jistě zvláštní, že Klaus Schwab, člověk, který se tak špatně prezentuje a vzbuzuje u publika takovou nedůvěru, byl vybrán jako nejlepší mluvčí tohoto úsilí. Když se chytrá města dostala do populární debaty, bylo jasné, že technické vysoké školy a univerzity jsou aktivně propagovány nositeli této agendy. Ty lze chápat jako typ rozsáhlého projektu bydlení pro postpracovní ekonomiku, který jako svůj model využívá kontrolu nad přístupem k elektrické energii a blízkost doručovacích dronů.

Chytrá vozidla a bezpilotní letouny prý urychlí doručování.

To, že nějaký akademik napsal novou společenskou smlouvu, jako je smlouva Klause Schwaba, nebo že o ní společnost diskutuje, je normální a dokonce důležité. Ale to, že jsou jeho myšlenky předkládány jako nová realita, kterou musíme přijmout, je zcela jistě urážkou občanské společnosti a lidské důstojnosti. Je to útok na pluralitu a ústavní systémy na celém světě.

Součástí této agendy je však i to, co je pravděpodobně koncem lidstva, jak jsme ho znali, možná i koncem lidstva samotného, pokud je definováno určitým způsobem. Přirozeně jsme ujišťováni, že se jedná o začátek nového druhu člověka.

To vše působí děsivým dojmem vládnoucí třídy, která právě přeskočila z jednoho způsobu jednání na nějakou novou velkolepou myšlenku.

Konkrétní veřejně propagovaná kultura elity, vládnoucí třídy, nutně nese znaky společenského „dobra“ a společenské „přípustnosti“, protože celá tato veřejná prezentace je určena pro lidovou spotřebu a právě proto byla vybrána. Jak jsme rozvedli v minulých pracích, používají tento diskurzivní rámec pouze proto, že odzbrojuje veřejnost. Při rozvíjení popisu aspirací a modus operandi technokracie na vzestupu Alastair Crooke v článku [Is the Era Finally Coming to an End?](#)

“Máme tu co do činění s ideologií aspirující vládnoucí třídy, jejímž cílem je hromadit bohatství a postavení a zároveň se ohánět svými bezchybnými pokrokovými a globalistickými referencemi. Nevyřešitelné kulturní války a epistemická krize, v níž byly klíčové faktické a vědecké otázky zpolitizovány, nejsou v podstatě ničím jiným než snahou o udržení moci těch, kteří stojí na vrcholu této „tvůrčí třídy“ – úzkého kruhu nesmírně bohatých oligarchů.

Přesto jsou školy tlačeny k výuce jediné verze dějin, soukromé společnosti vyhazují zaměstnance za odlišné názory a kulturní instituce vystupují jako strážci ortodoxie. Prototypem těchto praktik jsou Spojené státy, které stále prohlašují své dějiny a způsob rozdělení za jedinečné a hodné napodobování pro každou současnou společnost.“

Po většinu 20. století nás instituce nabádaly, abychom věřili, že společensky řízená práce v zásadě nevytváří původ hodnoty, abychom později zjistili, že na konci této éry pouze tato pravda může vysvětlit krizi, kterou přináší umělá inteligence a automatizace.

Protože roboti nejedí a nevlastní věci

Velká část ekonomiky je prostě o tom, že si lidé navzájem perou prádlo. Vzestup automatizace a umělé inteligence činí určitý velký počet lidí, více než nějakých 9/10 populace, z hlediska pracovní síly zcela nadbytečným.

Záměrné zpomalení podnikání tedy nejenže dosahuje zřejmého přerozdělování bohatství směrem nahoru a dalšího upevňování korporátního monopolního „kapitalismu“, ale v dlouhodobém horizontu vytváří nové matice efektivity, pokud jde o skutečnou optimální velikost lidské populace v tomto konkrétním čase.

Přesto máme velmi vážný problém. Byly vyvinuty nové donucovací technologie, zatímco jiné osvobozující technologie byly potlačeny, aby bylo možné ovládat velké masy lidstva. Přesto je toho mnohem víc, a to, že může být nastoleno zcela nové období, v jehož rámci je cílem snížení počtu obyvatel. V souvislosti s tím se rodí nový typ člověka, který je nad člověkem a také už není člověkem.

V knize Klausa Schwaba Čtvrtá průmyslová revoluce (2016) je zřejmé, že transhumanismus je projekt, jehož cílem je integrace kybernetických technologií a nanotechnologií za účelem transformace člověka na úrovni DNA (kap. 2.1.3 Biologické, megatrendy, Čtvrtá průmyslová revoluce).

Schwab nás v této části knihy žádá, abychom odložili vážné a závažné etické otázky, které s sebou jeho myšlenky nesou, a soustředili se na skutečnost, že tyto otázky mají potenciál rozhodně a pozitivně vyřešit současné ekonomické a ekologické problémy.

Pokud je budeme brát za bernou minci, mohou se mnohé návrhy, jako jsou například chytrá města, zdát jako atraktivní řešení. Tato naivita však skrývá velké nebezpečí.

Protože Schwab píše svůj text jazykem evropské středolevé sociální demokracie, která je legitimizační ideologií v transatlantické sféře, skutečné a skutečně nevyslovitelné závěry, které bychom z textu museli nutně vyvodit, zůstávají nevyřčeny.

Přesto se velká část zaměstnanců a pracovníků takzvané humanitární sféry, včetně nevládních organizací v oblasti zdravotnictví a vzdělávání a univerzitních systémů, domnívá, že navrhované změny jsou humanitární. Schwab se v celém textu výslovně hlásí k tomuto tématu.

Musíme si naopak uvědomit, že využití nanotechnologií, kybernetiky a dalších transhumanistických technologií, které se navrhuje k integraci do lidského organismu, nejsou tím, čím se zdají být. Přistupují k nám s myšlenkou, že pouze vylepšují a neusměrňují myšlení a že pouze působí jako pomocník v oblasti tělesných funkcí, dlouhověkosti, kognitivních schopností apod.

To by však platilo pouze pro samotnou elitu a některé další vrstvy. Pro zbytek lidstva by se používání onkovirů prostřednictvím povinného očkování, stejně jako jiných forem biologické války jako zbraně třídního boje, mohlo stát normou.

Bez ohledu na to, jaká populace v budoucnu zůstane po vylidnění, budou zdroje, které budou mít tito zbývající obyvatelé k dispozici, v přepočtu na obyvatele menší než zdroje, které v současnosti využívá střední třída v zemích prvního světa. To se zdá být protichůdné, pokud se domníváme, že existuje

nějaký cíl zlepšit životní podmínky zbývajících obyvatelstva. Zde se však setkáváme s inteligentními městy.

Jak jsme již uvedli dříve, jde o příklad Tokia, pokud jde o obytné prostory – byty o rozloze 14 čtverečních metrů s nízkou výškou stropu. Ještě větší nebezpečí představuje rozvoj tzv. chytrých měst, která jsou stejně jako panoptika rozsáhlými vězeňskými sítěmi.

Rozvoj těchto typů uspořádání působí i proti decentralizovaným modelům bydlení. Spoléhají se na stejné slabiny zásobovací linky, které zase ospravedlní další rozvoj policejního státu, přičemž jako záminku použijí kyberterorismus.

Kromě toho bude veškerá spotřebovaná energie v bytě sledována pomocí „chytrých spotřebičů“, které budou data odesílat zpět do monitorovacích a donucovacích orgánů. Cílem chytrých měst je vytvořit hydraulickou despocii, o níž jsme hovořili v naší minulé diskusi o orientální despocii.

Jednosměrně vymyšlené krize

Vypadá to, že se skutečně rozhodlo o nové myšlence, která byla zavedena. Ne pozvání k rozhovoru, ne návrh, o kterém bychom se mohli vyjádřit v referendu. Prostě se to vyvalilo nad hlavami veřejnosti.

Katastrofálním výsledkem, s nímž jsme se setkali v důsledku formalizace antidemokratických technokratických institucí, které chtějí vládnout donekonečna, je mylné přesvědčení, že dnešní technokratická elita – která vládla v minulém století – je vybavena k tomu, aby provedla společenskou transformaci, která by zohlednila nové technologie. To, co zveřejňuje Světové ekonomické fórum, nám dává najevo, že elita si je vědoma toho, že její systém vytváří „nežádoucí“ nerovnosti. Přesto si zřejmě uvědomují omezení, která jim ukládá jejich postavení ve vztahu ke všemu ostatnímu.

Úsilí a plány WEF předpokládají existenci propojeného vedení na nejvyšší úrovni západní společnosti a spoléhají na ni. Naopak, jeho vize je nutně omezená a jeho cíle jsou z velké části řízeny vnučením této direktivy společné vizi. Z této společné vize se začíná vytvářet jednoúčelovost.

Proto vytvořili polomeritokratické vzdělávací instituce, které rekrutují a vyhledávají čerstvé mozky pro novou velkou myšlenku, aby se tak překonal problém jednoúčelovosti.

Platónsko-gnostický film „Dark City“ vysvětluje, proč tyto pokusy selžou. V tomto filmu vládne vymírající mimozemská rasa cizinců uneseným lidem na malém ostrově o velikosti plochého města v hlubokém vesmíru, kde lidé věří, že žijí zpět na Zemi. Tato rasa umírá, protože má jediné vědomí a myšlení, a studuje lidi – kvůli jejich rozmanitosti – aby našla jediné vědomí, které by mohla napodobit pro nadcházející období.

To, co tato rasa cizinců dělá, je podobné tomu, o co se dnes snaží elity se svými think tanky a gesty meritokracie. Cizinci se snaží vydestilovat z kolektivity lidstva jedinou novou myšlenku, která jim dá nový život.

Cizinci se však zabývají sebepoškozováním, řešení, které si představují, je kořenem jejich problému. Jediné vědomí nemůže být použito k nahrazení starého vědomí jediného myslícího subjektu, pokud je problémem jediné vědomí. To, co tvoří lidstvo, je mnohost divergentních vědomí a odlišnosti díky různorodosti jejich zkušeností.

Vládnoucí třída na Západě se prezentuje jako tito cizinci, kteří si uvědomují krizi, kterou sami

způsobili, ale mají jen omezené pochopení pro řešení těch věcí, kterým rozumí.

Závěrečné myšlenky

Vidíme, že změny ve výrobních silách, jako je například jakákoli čtvrtá průmyslová revoluce, musí být doprovázeny živou veřejnou debatou a referendy o plánování postpracovní ekonomiky.

Čtvrtá průmyslová revoluce je pro lidstvo taková, která by mohla slibovat decentralizaci moci, protože decentralizuje celý cyklus výroby a distribuce zboží. Máme tedy možnost vzniku nového druhu elit, jejichž moc je založena na horizontálněji umístěných mocenských vektorech, zploštělých jako produkt jejich lokalizované mocenské domény. Dnešní elity však pracují proti této myšlence 4IR.

Už jsme pochopili, že elity navrhly chytrá města a využití těchto druhů „hydraulických“ despocií jako koncentrací moci a společnosti. Budou kontrolovat zdroj energie a mohou kontrolovat přístup občanů k občanské vybavenosti a pronájmu objektů do jejich chytrého bytu, a to na základě sociálního kreditu. Takový návrh je ve své podstatě misantropický a tyranský, ale je také tím nejlepším, k čemu může jednoúčelové vědomí dospět.

Tyto druhy chytrých měst budou mít velikost v závislosti na celkové lidské populaci, jistě bude menší než ta současná – ale jak velká bude, bude určeno technokratickými řešeními, která reprezentují citlivost tehdejší vládnoucí třídy.

Protože existuje celá řada reálných alternativ, z nichž všechny se zdají být lepší než ta nejlepší nabídka, kterou elity předkládají, je současná civilizační krize na Západě krizí politickou, která se vyznačuje nesmiřitelnými rozdíly.

Autor: Joaquin Flores

Překlad: zvedavec